

Rozhodl lid republiky – Prezident nebude cizím vazalem

PhDr. Jiří Jaroš Nickelli, předseda OV ČSBS Boskovice, ČSOL Brno

Zvolení váženého pana Ing. Miloše Zemana ukázalo, jak hlubokou propast rozkolu v českém národě se zdařilo v tomto čase překlenout – *a doslova zachránit republiku v hodině dvanácté*. Zdůrazňuji ovšem ono časové určení – spousta příkopů v národě zůstala stále otevřena a nepřátelé nejen Čechů a Slovanů, ale všech národností, které považují za podřadné všeobecně, se je snaží neustále prohlubovat. *Předem podotýkám – kampaň nacionalisticky a šovinisticky nevedl Miloš Zeman, ale jeho protivníci. I tento fenomén patří k zákeřným výmyslům mediokracie. Otázku dekretů a tzv. ukřivděných Sudetoněmců nerozvíril on, ale odpůrci.*

Žádná volební kampaň za dvacetileté trvání nové republiky nebyla vystavena tak masivní manipulaci té velmoci, které se říká mediokracie. A nebyla to jen mediokracie domácí – byla a stále to je i mediokracie zahraniční. Stačí číst významné německé listy, jako je Frankfurter Allgemeine nebo rakouský Die Presse.

Jsou ovšem i čestné výjimky. Je nutno vzdát poděkování rakouskému listu Profil, kde vskutku investigativní redaktorka, vážená paní Marianne Enigl rozkryla historické reálie někdejší rakouské nacistické složky SA (Sturmabteilung – Úderné oddíly). Zde byl významným zakladatelem sám otec manželky protikandidáta našeho zvoleného prezidenta. Byl to pan hrabě Johannes Hardegg, jehož dcera – manželka pana Schwarzenberga – veřejně přiznává jeho nacismus až do hořkého konce III. reichu. Hardegg podle Profilu byl významným zakladatelem rakouské ilegální (dle některých historiků tehdy „papírové“) SA. Samozřejmě přitom nechyběli ani další arizátoři, jako byl například jistý pan rytíř von Schoeller, průmyslník, mající kromě obrovského majetku v Rakousku též majetek u nás na Moravě, *kteřá ovšem po anšlusu statečně arizovala obrovské majetky bezbranného židovského obyvatelstva. Jen pro přesnost připomínám, že jeho syn Philipp von Schoeller byl pro změnu manželem dnešní restituentky Idy Salm-Reifferscheidt z Rájce, zuřivě se ohánějící údajným vlastenectvím svého otce – a to vše jen a jen pro restituci miliardového majetku na Moravě, kterou republika zatrhla i Ústavním soudem*. Sám tento soud i řada dalších soudů dokazuje nad slunce jasněji, že soudy republiky soudí stále dle pro tyto kauzy platných dekretů, včetně ústavního dekretu č. 33! *Takto se jeví výroky pana Schwarzenberga o „neplatných“ či „zrušených dekretech“ nejen jako „zavádějící“ – jak to eufemisticky píše Lidové noviny! – ale jako vědomá nepravda anobř lež. My odbojáři klademe otázku – kdo v televizních debatách lhal o dekretech? A sami odpovídáme – pan Ing. Miloš Zeman to rozhodně nebyl!*

Občané neznající historické souvislosti vyhlášení dekretů prezidenta republiky a Národního shromáždění totiž nechápou, že většina těchto tzv. Benešových dekretů byla vydána již od roku 1940 – za II. světové války jako její následek, následek okupace republiky III. reichem, a že dnes jsou všechny tzv. zákony protektorátu ve Sbírce zákonů shrnuty pod tzv. Dobu nesvobody. Správně podotýkají nejlepší právní experti republiky, jako univ. prof. dr. Václav Pavlíček, CSc., emeritní pedagog Karlovy univerzity, že dekreta jsou nedílnou součástí stávajícího právního pořádku státu. Pouze neustále cílené agresivní útoky bavorských a rakouských landsmanschaftů narušují povědomí českého národa o dekretech s jediným cílem – zničit je politicky i právně. To druhé je ovšem nemožné – pokud je nezničí republika sama. A k tomu je potřeba i prezidenta! Platnost dekretů potvrzují i velmoci, signatáři Postupimské dohody a Pařížské reparační smlouvy.

Toto nesmírně rozčiluje temné síly v jinak demokratickém Německu a Rakousku a v Maďarsku k nepříčetným kampaním, které stále monotónně řvou zločineckou mantru – „Dekreta = zločin na sudetských a karpatských Němcích – Dekreta = zločin na fašistických Maďarech“. Toto vše neustále kalí vody vztahu s demokraciemi Německa, Rakouska i Maďarska. Nikoli lid a demokraté těchto zemí – ale tyto temné síly ničí dobré sousedské vztahy s naší republikou!

A toto vše zapříčinilo strašlivou veřejnou nenávist těchto sil a seskupení vůči novému prezidentu republiky, váženému panu Miloši Zemanovi. A samozřejmě i nenávist všech aktivních sluhů

landsmanschafterů v naší republice. Ta prosakuje z každého takového článku jistých masových novin i televizních médií jako krev z vraždy.

Pan prezident Miloš Zeman byl jeden z těch statečných českých politiků, který veřejně poukazovali na to, že sudetští Němci ve většině souhlasili s III. říší, přidali se k ní, hlásali heslo „Heim ins Reich“ a zaplatili to odsunem. Pan Miloš Zeman těmito pravdivými vyjádřeními vyvolal obrovská nesouhlasná mručení a nadávání našich i zahraničních mediokratů. Stal se balvanem na cestě zničení dekretů. Bylo třeba vytvořit z něho symbol „jezevce, Čecháčka, šovinisty, xenofoba“, jak tento mediální paobraz postupně vytvářel jemu nepřátelský tisk a televize.

A ještě jeden fenomén v politice a diplomacii našeho pana prezidenta Zemana vyvolává v těchto silách strašlivý strach a doslova paniku. Je to vstřícnost a racionální postoj k velmoci Ruské federace. Je to jeho přístup z pozice rovnoprávného, suverénního, avšak přátelského, i když geograficky a ekonomicky mnohem menšího, avšak přece jen partnera. Je to naprosté diplomatické opozitum jeho protikandidáta, jenž je léta znám svou ofenzivní zahraniční politikou proti Ruské federaci, počínaje „radarovým skandálem v Čechách“ (jak by to nazval autor Sherlocka Holmese) a konče sympatiemi k hanobitelkám ruského pravoslaví, jimž ministr zahraničí slovanského státu údajně posílal za jejich hanobení i květiny. Proto ten pláč prosudetských a promonarchistických médií „nad promarněnou historickou šancí“ dosadit protikandidáta na Hrad.

Co zvítězilo s panem prezidentem Zemanem a co prohrálo s panem Schwarzenbergem? Nebyla to jen „válka chýší proti palácům“, nebyly to jen „paneláky chudých proti supervilám boháčů“ – i když i toto je nesmírně závažný faktor. Je to faktor, který ukázal povahu obou voličských táborů a ukázal též obrovský sociální kontrast doslova vyrobený v naší zemi za poslední dvacetiletí. Kontrast, který právě i zásluhou Miloše Zemana se v době jeho vlády značně snižoval – a za dnešní vlády naopak katastrofálně vzrostl. A my jako odbojáři se domníváme, že pan prezident s jeho kvalifikací a rozhledem zná určité léky na řešení ekonomické i sociální situace země – a že je bude vládám ukazovat. Zde nesmíme zapomenout na strašné urážky schwarzenbergovců (nikoli pana Schwarzenberga!) proti českému lidu a národu. Nazývat voliče pana prezidenta „potomky nevolníků“, popřípadě „panelákovou luzou“ – to jsou tak strašné urážky slušného českého lidu, že by se za ně jejich autoři, zvláště pan režisér Mencl za ty „potomky nevolníků“, měl veřejně národu omluvit. Každý nemůže být ani miliardářem, ani „seine Durchlaucht Fürst“, pane režisére. Stačí, když je to řádný a slušný občan republiky. Mnozí z nich jsou hrdinové práce, jiní hrdinové válečného pole, kteří bojovali u Kurska, u Sokolova, u Tobruku nebo nad nebem Británie. Těm žádná „Durchlaucht“ nesáhá po kotníky. Pro nás odbojáře každý hasič, strojmědce, zdravotník, železničář, policista, hutník, horník nebo řemeslník, zemědělec, lékař, sestra či dobrý umělec – zkrátka každý občan, který léta poctivě pracoval pro republiku, nekradl, netuneloval, nevyváděl finance do daňových rájů, nespravedlivě nerestituoval – to je pro nás odbojáře sůl země. A tyto občany a tento lid, tento národ chce hájit náš současný pan prezident – také to vyjádřil, když pravil: „Chci být prezidentem dolních deseti milionů.“ To je postoj, kterému všichni rozumějí, a proto jej také volili. Nerozumím výroku pana Schwarzenberga, který prohlásil něco o matematice a jiné „stratifikaci“ národa. Nejsme totiž stavovský stát – alespoň nyní ne. Pokud vím, tak o stavovský stát se bili fašisté italští i čeští – a mezi jinými to byl právě Karel Schwarzenberg starší, otec nynějšího pana ministra zahraničí, kdo ve fašistické Vlajce hlásal tyto názory. Jest si přečíst knihu Vlajka prof. Nakonečného, tam to všechno je.

Konečně je nutno vyvrátit obviňování našeho pana prezidenta z jakési nedefinované „xenofobie“. Máme za to, že pan prezident Zeman nikdy nebyl a nikdy nebude xenofobem, tím méně šovinistou. Považujeme tato nařčení za zlovolné ataky podjaté mediokracie. Nikdy nikdo neprokázal panu prezidentovi xenofobii. Když někdo praví „Hovoříte jako sudeták“, každému informovanému je jasné, co má dotýčný na mysli. Že tu nejde o německý národ jako takový, ale o vymyšlenou geografickou skupinu, která se vydává dokonce za jakési etnikum (!).

S prezidentem Zemanem zvítězila česká a občanská budoucnost, zvítězila vize rovnoprávného lidu v evropském prostředí. Zvítězila vize aspoň relativně ekonomicky a sociálně vyrovnaného státu

v těžké době světových krizí. Zvítězila vize obhajoby národních a občanských práv proti útokům na státní svrchovanost a právní pořádek.

Zvítězil duchovní potomek husitských zemanů a Jiříka Poděbradského nad křižáckým tažením nepřátel. S prezidentem Zemanem zvítězil lid republiky a jeho zájmy. S prezidentem Zemanem zvítězila přátelská orientace nejen na dosavadní Evropu, ale také na její ruskou většinu.

S knížetem Schwarzenbergem (pro nás je zahraniční kníže, u nás občan Schwarzenberg) zatím prohrála stratifikace národa na elitu, nobilitu a plebs. Prohrála vize rozpuštění republiky v přátelském objetí rakouských a německých landsmanschaftů a nastolení nejdříve diskuzí a pak „úpravy sudetských křivd“. Prohrálo morální pohnání prezidenta Budovatele Edvarda Beneše před pomyslný soud pro válečné zločince. S knížetem prohrála xenofobie vůči ruské velmoci vyhrožující radarovými anténami a jinými strašáky. S knížetem zatím prohrála koncepce návratu jak sudetů, tak i zemských „Böhmischů“ a jejich materiálního majetkového panování nad „nevolníky Čechy“, kteří si „sami neumějí vládnout a jsou bez kultury v českém pelechu“. S knížetem prohrála první dáma – dcera nacisty arizátora. S knížetem podle nás prohrála koncepce „širší vlasti“ – „Breitere Heimat“ chápaná ve starorakouském duchu s příchozí šlechtou (máme tu na více než dvě stovky soudů o obří majetky této šlechty!). Prohrála koncepce směřující do středověku, do obřích vatikánských restitucí, zabavujících státu majetky ve prospěch církve podřízené cizímu subjektu mimo stát. Prohrála koncepce patřící do doby habsburské. Prohrála koncepce evropské antisociální černosotěnské transnacionály.

Ovšem dodal jsem slovo zatím! Oni neustanou ve svých útocích – to si můžeme být jisti. Lid této země nesmí usnout na vavřínech. Lid a slušní představitelé politiky musí být stále ostražití. Další parlamentní volby musí potvrdit nastoupenou cestu – jinak hrozí další porážky lidu této země.